

عنوان مقاله:

مبانی زیبا شناسی در شهراسلامی بررسی معماری سنتی همساز با اقلیم گرم و خشک مطالعه موردی خانه شهشهان در اصفهان

محل انتشار:

اولین کنفرانس تخصصی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سادات هاشمی نسب - مدرس دانشگاه پیام نور و دانشجوی دکتری آب و هواشناسی دانشگاه اصفهان

آذر کریمی - دانشجوی معماری دانشگاه فنی و حرفه ای سمیه

سعیده کریمی - دانشجوی معماری دانشگاه فنی و حرفه ای سمیه

فاطمه دادخواه - دانشجوی معماری دانشگاه فنی و حرفه ای سمیه

خلاصه مقاله:

خانه شهشهان اصفهان در سال 1276 هجری تکمیل، و به دستور میرزا اسداله خان وزیر در محله شهشهان اصفهان واقع شده است که در آن زمان شاه نشین شهر اصفهان بوده این بنا حدود 300متر مربع می باشد. این بنا مربوط به دوره قاجار می باشد. تزئینات اتاق شماره 1 خانه شهشهان اصفهان با تزئینات خانه امام جمعه در تهران شباهت دارد. لازم به ذکر است که دوره قاجار هنر گچ بری رونق فوق العاده ای به خود گرفت، به علت مسافرت پادشاهان و بزرگان قاجار به فرنگ از هنر گچ بری اروپا تقلید هایی در کاخ های شاهی به خصوص در سرستون سازی ها، گلویی سازی ها، سقف سازی ها، در کاخ های چون گلستان و عشت آباد و موارد دیگر حدودا پیروی گردید. اما به طور قاطع می توان گفت که این تقلید ها هرگز نتوانست جای هنر و نقوش بسیار پر هنر اصیل ایرانی به خصوص نقش های اسلیمی و خطایی و گل و گیاه که نشئات گرفته از سر پنجه با ذوق هنرمندان ایران زمین می باشد را در گچ بری بناهای ایران زمین بگیرد. عمده ترین مصالح مصرفی آن گچ می باشد که شامل 3لایه: اولین لایه آستر کاه گلی که تشخیص ماهیت آن با مشاهدات میدانی امکان پذیر است، 2: لایه دوم گچ و خاک به قدر تقریبی 1/5 تا 1/7 سانتی متر بوده برای شناسایی این لایه از آنالیز های شیمی تر استفاده شده، 3: سومین لایه میز گچ و خاک بوده که در حکم لایه بستر برای تزئینات گچ بری اجرا شده بود، قطر تقریبی این لایه 0.7 سانتی متر بوده برای شناسایی این لایه نیز از آنالیز های شیمی تر استفاده شده.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/411120>

